

150 în curinte

Nr. 10

Noiembrie-2023

Revista elevilor Școlii Gimnaziale Nr.150

**Cod de identificare ISSN și ISSN–L/înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:
150 încuvinte (Online) = ISSN 2972 – 0435
ISSN–L 2972 – 0435**

Editor: Școala Gimnazială Nr.150 , București
Str. Eroii Sanitari Nr. 29–31
București , sector 5, România
Tel : +40 214108408
E–mail: director_scoala_150@yahoo.com
Website: www.scoala150.ro

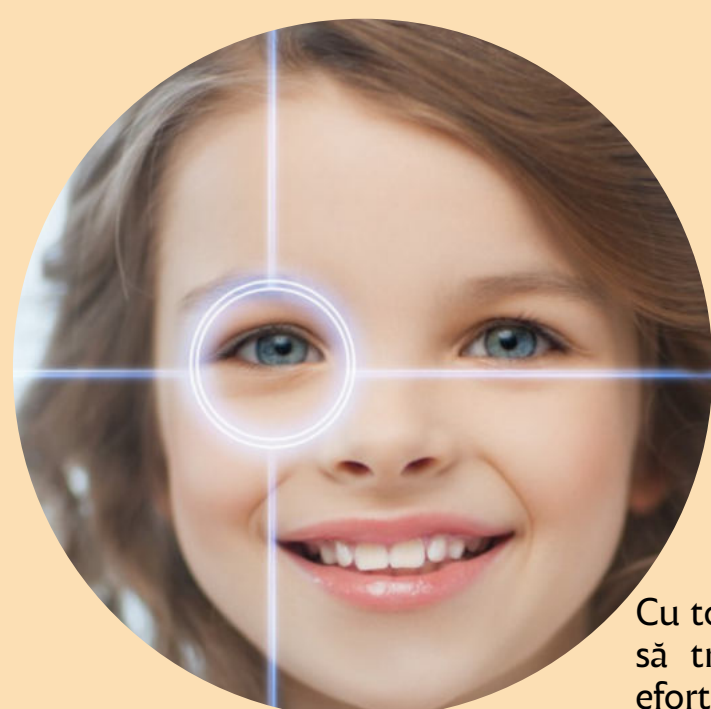
Redactori–șefi:

Theodorescu Carmen
Plața Patricia , clasa a VIII–C
Marinescu Darius, clasa a VII–a E

Petre Cambrea Maria, clasa a VII–a D
Hertzog Clara, clasa a VIII a B
Mălureanu Ingrid, clasa a VIII a C

Profesori coordonatori:

Agica Delia
Șerban Andreea
Doicilă Justin
Benea Alina

sursa foto internet

Prin ochi de copil

Patricia Plața 8C

Cu toții suntem nevoiți, acum, în perioada gimnaziului, să trecem prin schimbările vârstei adolescenței, iar efortul depus în cadrul studiului școlar ne face uneori să uităm că, în fond, suntem totuși copii.

Vârsta inocentei este vie în fiecare dintre noi, așa că de ce am ascunde-o cu pretenția că "am crescut mari"? Copilul interior este acolo și așteaptă să fie scos la iveală. Dar care este cheia zâmbetului etern al celor mici? Răspunsul este diferit pentru fiecare. Fericirea ideală este, în opinia mea, cea simțită de un copil, bucuria simplă, recunoștința pentru tot ceea ce ne înconjoară, entuziasmul sincer ce însoțește fiecare activitate.

Studiul poate fi cea mai motivantă și mai plăcută modalitate de a-ți petrece timpul dacă este realizat cu dorința vie de a satisface o curiozitate nesfârșită. Sunt sigură că, la fiecare început de an școlar fiecare dintre noi a simțit acel îmbold de a învăța cu bucurie, și cred că important este să menținem aprinsă, cu perseverență, flacăra ambiției nevinovate.

Dacă, totuși, uneori, percepem acest entuziasm scăzând, ceea ce mi s-a întâmplat și mie de nenumărate ori, cred că soluția este o binemeritată pauză. Aceasta, însă, nu trebuie să fie o simplă încercare de a ignora presiunea, ci o înlocuire a negativității cu ceva cu adevărat relaxant. De exemplu, o formă de astfel de recreere este petrecerea unei zile în aer liber, în natură, împreună cu cei dragi, nu orele nesfârșite în fața ecranului telefonului mobil. Întrebați-vă, în astfel de momente, ce ați fi făcut dacă ați fi fost mai mici și ce ar crede versiunea mai tânără a voastră despre deciziile luate. Priviți lumea prin ochii copiilor și vi se va părea mult mai veselă!

V-ați întrebat vreodată de ce, odată cu înaintarea în vârstă, timpul pare că trece mai repede? Studiile arată că această percepție se datorează curiozității copilului, care cercetează mediul înconjurător, pune întrebări și face noi descoperiri în legătură cu lumea din jur, ceea ce menține întotdeauna prezent factorul-surpriză. De aici se deduce că ceea ce ne permite impresia unei vieți mai îndelungate este prezența noutății, acumularea continuă de informații neașteptate și realizarea de noi și noi experiențe.

Idea principală este aceea de a căuta să experimentăm, în fiecare clipă, trăiri intense și sincere, precum cele ale copiilor, să păstrăm culoarea și entuziasmul din tot ceea ce facem și să nu ne lăsăm înghițiți de monotonia gri a indiferenței. Sentimentele adevărate se găsesc în relația cu lumea adevărată, dacă ne deschidem către a o privi cu acea curiozitate caracteristică vârstei noastre.

Nu-ți fie frică
să vorbești!

Mălureanu Ingrid 8C

Una dintre marile probleme întâlnite în școli este atât agresiunea fizică, cât și cea psihică, mai precis, bullying-ul. Această formă de agresiune este, de cele mai multe ori, nerecunoscută de către copiii victimă, din pricina fricii, sau chiar ignorată de către adulți. Deci, haideți să vedem în ce constă bullying-ul în școlile noastre și ce putem face pentru a-l preveni.

În primul și în primul rând, ce înseamnă bullying-ul?

Ei bine, acesta reprezintă o formă de comportament agresiv în care cineva agresează, hărțuiește, persecută sau intimidează în mod intenționat și repetat o altă persoană. Acesta poate să fie fizic sau verbal.

Care sunt factorii din cauza cărora elevii devin agresori? Factori familiali:

- Provin din familii unde există agresiune și violență.
- Au părinți care nu oferă sprijin emoțional și nu comunică cu ei.
- Au părinți care răspund cu autoritate la comportamentul lor.
- Provin din familii în care adulții sunt prea îngăduitori sau unde există o implicare scăzută a părinților în viața lor.

Factori ce țin de anturaj:

- Copii vor să își ridice statutul social în grup sau să dețină controlul acestuia.
- Aceștia doresc să își arate fidelitatea față de grup și să câștige încrederea acestuia.

Factori școlari:

- Unii copii se simt excluși din colectiv sau nu îndeajuns de buni pentru a face față cerințelor didactice precum ceilalți elevi.

Cum reacționează persoana agresată?

Multe dintre victime tind să țină agresiunea primită în secret, pentru a nu risca să agraveze situația. Mai mult, cei agresati se pot simți amenințați față de agresori, astfel fiindu-le frică să recunoască ceea ce li se întâmplă. Deci, în cele mai multe dintre cazuri, elevii victimă aleg să nu recunoască atrocitățile din cauza cărora suferă.

În alte cazuri, există copii care recunosc că sunt agresati, dar care nu au cu cine să discute problema. Fie adulții nu au timp să îi asculte, fie aceștia pur și simplu ignoră problema pentru a nu fi nevoiți să o înfrunte, fie elevii agresati nu povestesc cele întâmplate cui trebuie, riscând să devină un subiect neplăcut de discuție la nivelul școlii.

Cu toate acestea, acum că știm cum se definește bullying-ul, ce se întâmplă, de fapt, în școli și care este marele adevăr din spatele inocenței elevilor?

Pentru început, în școli, bullying-ul capătă foarte multe forme. Există bullying fizic, psihic și, probabil cel mai periculos, cel cibernetic.

Cyberbullying-ul este tratat cu amuzament de către elevi, care consideră că este la modă să posteze pe rețelele de socializare proprii colegi în ipostaze nedorite de către aceștia. Astfel, după ce postările ajung virale, copiii victimă devin ținta glumelor celorlalți.

Cyberbullying-ul constă în distribuirea pozelor sau a filmulețelor pe diverse rețele de socializare. Pot fi poze false, modificate cu ajutorul aplicațiilor de photoshop sau poze ce conțin elevi în ipostaze lejere sau jenante.

Există și transmiterea de mesaje anonime, ce pot conține amenințări la adresa celor agresați, amenințări ce pot face referire la familia, prietenii sau viața personală a acestora. Pe lângă formele de cyberbullying prezentate anterior, mai găsim și furarea identității unei persoane prin crearea de conturi false cu identitățile victimelor.

De asemenea, bullying-ul se poate baza și pe situația financiară a familiei fiecărui elev. Unii copii pot dezaproba hainele purtate de ceilalți, motivând că acestea nu aparțin unei firme vestimentare cunoscute, ceea ce duce la inserarea sentimentului de inferioritate în colectiv. Mai mult, aceasta poate duce la formarea grupurilor sociale și la excluderea unora din acestea, ceea ce duce la scăderea încrederii în sine a persoanelor în cauză.

Un alt caz cunoscut este atunci când anumiți elevi nu apreciază calitățile intelectuale ale altor elevi, considerându-i pe aceștia "favorizați" de către profesori, prin notele obținute.

Deși bullying-ul are, de cele mai multe ori loc între elevi, acesta se poate desfășura și în relația elev-profesor. Cele mai des întâlnite cazuri sunt cele în care profesorul acuză elevul pe nedrept, în fața clasei, de lipsa unor calități intelectuale, fizice sau morale. Astfel, elevul în cauză se poate simți "încolțit" și, totodată, defăimat de către cadrul didactic, ceea ce duce la sentimentul de inferioritate sau rușine.

În acest sens, bullying-ul constă în defăimarea persoanei victimă, din pricina complexului de inferioritate al agresorului.

Ce putem face pentru a preveni/vindeca bullying-ul?

Consider că ar trebui să oferim ajutor atât persoanei agresate, cât și agresorului, prin clarificarea definiției de bullying.

TEACHING ABOUT BULLYING IN THE CLASSROOM

Mai mult, ar trebui să încurajăm discuțiile despre bullying și să nu ne mai ferim de acest subiect, considerându-l un subiect tabu în societatea noastră. Chiar dacă în ultima vreme numărul cursurilor dedicate bullying-ului a crescut, elevilor le este încă frică să vorbească despre acesta.

De aceea, **"NU-ȚI FIE FRICĂ SĂ VORBEȘTI!"** este sloganul acestui articol. Deși pare imposibil, bullying-ul poate fi învins, iar dreptatea copiilor agresați poate fi regăsită în schimbarea comportamentului copiilor agresori. Astfel, dacă știți sau sunteți persoane agresate, nu vă fie frică să vorbiți cu cea mai apropiată persoană despre această problemă și, cel mai important, nu vă încredeți în primul semn de bunătate pe care îl vedeți: aparențele pot fi înșelătoare. Alfel spus, aveți grijă în cine vă încredeți și nu vă coborâți la nivelul celor deja îmbolnăviți de complexul inferiorității, riscând să deveniți voi înșivă agresori.

Sport
sau
învățatură?

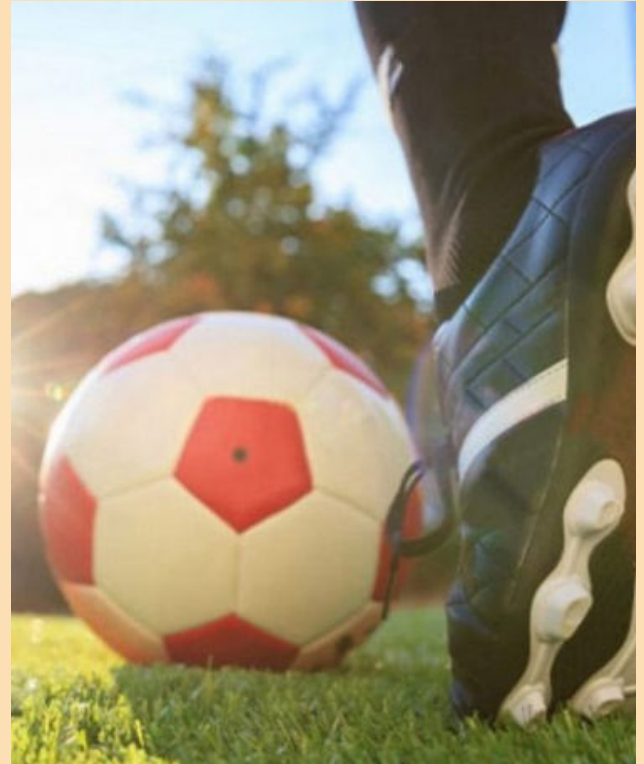

Celea Cristian 8C

Salut! Numele meu este Cristian și sunt elev în clasa a VIII-a la Școala Gimnazială Nr. 150.

Sunt pasionat de fotbal și îmbin această pasiune cu școala, oricât de imposibil ar putea părea în acest an dificil.

Mesajul transmis de părinți copiilor în pragul clasei a VIII - a este de a renunța la sport pentru a avea mai mult timp de învățat .Este greșit ca părinții să le ceară copiilor să renunțe la pasiuni pentru a se concentra pe învățatură . Sportul și studiul sunt activități complementare, nicidecum aflate în competiție. Sportul îmbunătățește procesul de învățare și memorare, consumă eficient penergia debordantă, dezvoltă încrederea în sine, reprezintă o metodă eficientă de combatere a stresului.

“ Lipsa de intelingență a sportivilor este doar un mit, dezvoltat de faptul că, la sportivii de performanță, există uneori sacrificii care merg până la renunțarea la învățatură. Dar pentru activitatea fizică moderată există o mulțime de dovezi care arată că acesta îmbunătățește rezultatele școlare. În plus, copiii care fac sport au un risc mai mic de a lua în greutate ” – mesajul doctorului Șerban Damian .

Mesajul meu pentru elevii , în special pentru cei din clasa a VIII-a, este :
Nu renunțați la sport, nu renunțați la pasiuni!

In lumea cuvintelor... Noiembrie

Sfârșit de toamnă — Vasile Alecsandri —

Oaspeții caselor noastre, cocostârci și rândunele,
Părăsit-au a lor cuiburi ș-au fugit de zile rele;
Cârdurile de cucoare, înșirându-se-n lung zbor,
Pribegit-au urmărite de al nostru jalnic dor.

Vesela verde câmpie acu-i tristă, vestezită,
Lunca, bătută de brumă, acum pare ruginită;
Frunzele-i cad, zbor în aer, și de crengi se deslipesc,
Ca frumoasele iluzii dintr-un suflet omenesc.

Din tuspaturu părți a lumii se ridică-nalt pe ceruri,
Ca balauri din poveste, nouri negri, plini de geruri.
Soarele iubit s-ascunde, iar pe sub grozavii nori
Trece-un cârd de corbi iernatici prin văzduh croncănitori.

Ziua scade; iarna vine, vine pe crivăț călare!
Vântul șuieră prin hornuri, răspândind înfiorare.
Boii rag, caii rânchează, câinii latră la un loc,
Omul, trist, cade pe gânduri și s-apropie de foc.

Ziua scade; iarna vine, vine pe crivăț călare!
Vântul șuieră prin hornuri, răspândind înfiorare.
Boii rag, caii rânchează, câinii latră la un loc,
Omul, trist, cade pe gânduri și s-apropie de foc.

Citate despre toamnă

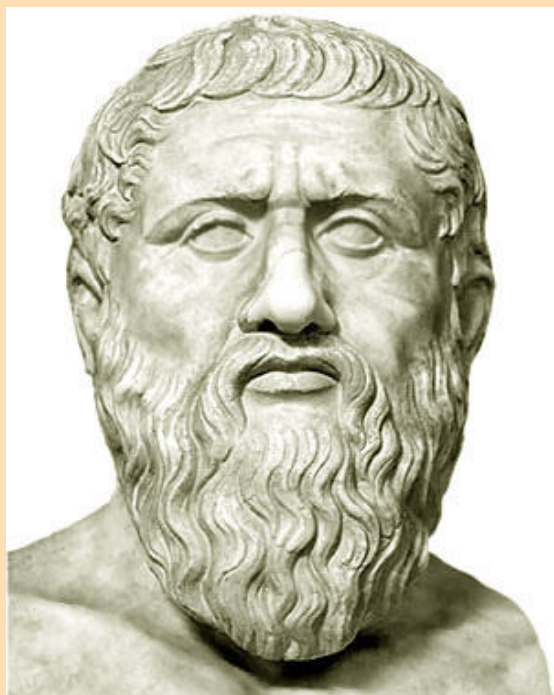
„Nici frumusețea primăverii și nici cea a verii nu are grația pe care am zărit-o în al toamnei obraz”. John Donne

„Dacă timpul ar fi avut frunze, ce toamnă!”. Nichita Stănescu

„Toamna sosește dimineața devreme, iar primăvara, la sfârșitul unei zile de iarnă”.
— Elisabeth Bowen

Lasă-te pierdut în tainele matematicii

Printre forme...

prof. Gabriela Țopa

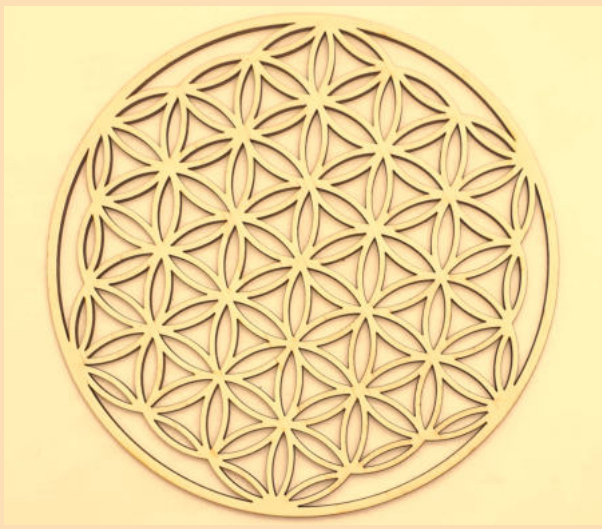
**"Cea mai înaltă formă a gândirii
pure există în matematică."**

Platon

Platon (7 mai 427 î.Hr.- 347 î.Hr.) a fost un filozof al Greciei antice și fondatorul Academiei din Atena. Se presupune ca întreaga operă a lui Platon a supraviețuit intactă pentru mai bine de 2500 de ani.

Profesorul său a fost Socrate și cel mai cunoscut elev al său a fost Aristotel. Are contribuții esențiale în știință și matematică, religie și spiritualitate. Interesant este că discipolii săi considerau obiectele matematice un intermediar între senzații și idei. Platon fiind cel care a elaborat teoria formelor.

Formele geometrice sunt considerate simboluri care reduc la esență adevărurile cele mai complexe.

Floarea vieții este o formă geometrică, compusă din mai multe cercuri de aceeași mărime, întrepătrunse, distanțate în mod egal, care formează un tipar asemeni unei flori cu 6 petale dispuse pe vârfurile unui hexagon.

Simbolul Floarea vieții poate fi găsit în temple, manuscrise și în arta culturilor din întreaga lume, inclusiv la noi în zona Maramureșului.

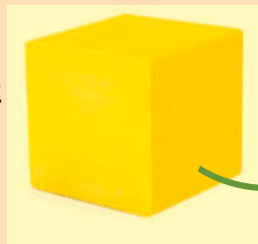
În acest simbol se regăsesc toate elementele constitutive ale universului, care se numesc "solide platonice".

Platon a adus în atenția matematicienilor 5 corpuri regulate, care au suprafețe egale, muchii de aceeași lungime și unghiurile interioare egale.

Ca un omagiu adus marelui filozof ele au fost denumite corpuri platonice sau solide platonice.

Fiecare corp platonice a fost asociat cu un element al naturii:

Cub – hexagon regulat
6 fețe patrulate

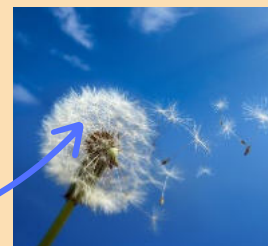
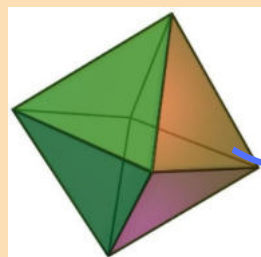
pământ

Tetraedrul regulat –
cu 4 fețe triunghiuri
echilaterale,

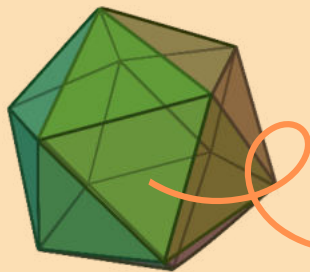
foc

Octaedrul regulat –
cu 8 fețe triunghiuri
echilaterale,

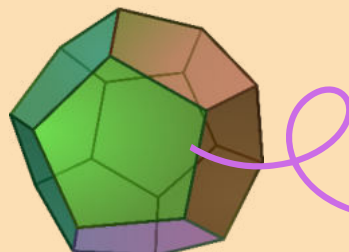
aer

Icosaedru regulat –
20 de fete triunghiuri
echilaterale

apa

Icosaedru regulat –
20 de fete triunghiuri
echilaterale

eter

Știați că:

- Platon susține în cartea sa "TIMAEUS" că cele 5 solide platonice sunt formele care stau la baza materiei și că aceste cunoștințe provin din Atlantida?
- Combinarea celor 5 corpuri regulate a creat știința numită alchimie?
- Platon a crezut ca forma universului era a unui dodecaedru?
- Floarea vieții este simbolul geometriei sacre?
- Pitagora a fost primul care a asociat dodecaedrul cu energia vietii?

La muzeul Ashmolean (Oxford) din Anglia se afla cele cinci corpuri regulate, sculptate in piatra, ce dateaza cu 1000 de ani inainte de Platon.

Arheologii au descoperit de curând modele ale corpurilor platonice care au o vechime de peste 200.000 de ani (deci cu mult inainte de perioada antica).

BEE SMART

1.

Luăți 24 de monede și orânduți-le în 3 grămăjoare de 7, 11 și respectiv 6 monede. Din 3 mutări, luând și punând în toate cele trei grămăjoare faceți ca în fiecare din ele să se găsească câte 8 monede.

Condiția care trebuie respectată este că peste fiecare grămăjoară trebuie așezate tot atâtea monede câte conține în momentul respectiv.

2.

Un scriitor a realizat un roman în două volume egale ca dimensiune.

La primul volum a scris câte 10 pagini pe zi iar la al doilea, câte 30. Câte pagini a scris în medie pe zi scriitorul în opera sa?

Așteptăm răspunsurile voastre pe adresa de email

carmen.theodorescu@scoala150.ro

A scrie și a ilustra

Darius Marinescu 7E

În această toamnă, Asociația pentru Creativitate a lansat un proiect în București din care au făcut parte atât școala noastră, cât și Colegiul Național „Ion Neculce”. Tema proiectului era ca fiecare elev să scrie un text sau să ilustreze unul dintre textele scrise de ceilalți elevi. Acesta s-a desfășurat astfel: pentru început, elevii care au ales să scrie trebuiau să compună un text cu temă liberă, iar după ce aceștia terminau textele, „ilustratorii” urmau să creeze niște desene potrivite pentru textele pe care aceștia le primeau. Durata desfășurării proiectului a fost de aproximativ 2 luni.

Pot spune că întregul proiect a fost o experiență cu adevărat impresionantă și foarte plăcută din punctul meu de vedere. Cum eu am fost unul dintre elevii care au scris texte, voi expune opinia mea ca și așa zis „scriitor”.

Începând cu prima întâlnire, în care am avut ocazia să interacționăm cu o scriitoare, mai exact doamna Lavinia Braniște, lucru care mi s-a părut a fi o inițiativă foarte bună din partea Asociația pentru Creativitate. Mi-a plăcut discuția cu doamna Braniște, în principal pentru că am aflat ce înseamnă să fii scriitor și ce presupune crearea unei cărți, de la manuscris la raft.

La finalul acestei întâlniri ni s-a propus să scriem câte un text cu temă la alegere, pe care le-am verificat după câteva zile alături de doamna Tudorița. Această a doua întâlnire a fost și preferata mea, deoarece fiecare elev care a scris și-a citit textul în fața tuturor. Astfel, atât prin ceea ce a scris, cât și prin opiniile lor asupra altor texte, am reușit să înțeleg mai bine felul în care gândesc colegii mei.

După ce am finisat textele, acestea au ajuns pe mâna elevilor de la ilustrații, care au făcut fiecare câte un desen reprezentativ pentru fiecare text. Aceștia s-au întâlnit cu ilustratoarea Anca Smărăndache, care i-a ghidat în construirea schiței ilustrației fiecăruia.

În concluzie, consider acest proiect o oportunitate minunată de a învăța noi lucruri folositoare pentru viitor și sper să mai apară astfel de ocazii. Cine știe? Poate chiar de la Asociația pentru Creativitate.

Asociația
Pentru
creativitate

EU cred în povești cu zâne

septembrie / noiembrie
2023

www.academiadecreativitate.ro

 asociatiapentrucreativitate

 asociatiapentrucreativitate

PROGRAM CO-FINANȚAT DE:

MODERNISM
TABLOID DE ARTĂ & STIL

CONSILIUL MUNICIPAL
AL ELEVILOR
BUCUREȘTI

IQads

SMARK

„Proiectul „Eu cred în povești cu zâne” s-a adresat copiilor cu vârste cuprinse între 12 și 16 ani și a avut în vedere dezvoltarea personală prin povești, desen și tehnici de lucru corelate comunicării creative.”

Acest proiect a fost implementat în două unități de învățământ din București, Liceul Teoretic „Ion Neculce” și Școala Gimnazială Nr. 150.

În cadrul proiectului au realizat ateliere de scriere creativă scriitorii Lavinia Braniște și Ciprian Măceșaru și ateliere de ilustrații artistele Anca Smarandache și Veronica Neacșu. Tot în cadrul aceluiași proiect a avut loc și un workshop dedicat părinților și profesorilor la care au participat: Ioana Nicolaie, scriitoare și profesor, Magda Cojocă, profesor și consultant educațional, Steluța Stoian, psiholog și art-terapeut.

În cadrul Școlii Gimnaziale Nr 150 activitățile au fost coordonate de dl director Justin Doicilă, de dna prof. de limba și literatura română Delia Agica și de dna prof. de educație plastică Cristina Lazăr.

Dragoste și ură

Darius Marinescu

Frunzele copacilor foșneau ușor sub atingerea vântului de vară. Noaptea se anunța a fi fierbinte, așa cum fuseseră și ultimele. Mihai privi fugitiv ecranul telefonului pentru a mia oară în noaptea aceea – încă nimic. Cu un zâmbet obosit aruncă telefonul pe pat și încercă să înțeleagă pasajul pe care îl recitea de o mie de ori din cartea ce o avea deschisă în mână. Dar literele păreau că dansează în fața lui, iar mintea lui se întorcea, vrând-nevrând, cu aproape un an în urmă, la momentul din tabăra de vară, atunci când pentru prima oară a descoperit-o cu adevărat pe Ea.

Și imaginea aceea cu ei, doi copii, cu capetele apropiate, ce-și șopteau nimicuri despre școală, și pletele ei aproape negre, ce mangăiau obrajii lui, și râsul ca un clinchet de clopoței în bătaia vântului, și ochii ce-i zâmbeau întruna, toate astea îi rămăseseră adânc întipărite în memorie.

Nu reușea să își scoată din minte nopțile geroase de iarnă, când găseau un motiv din orice să vorbească, să râdă. Și nu putea să își scoată din minte seara aceea când, într-un final el își făcu curaj și îi spuse:

„— Ana, crezi că ai putea vorbi cu mine 5 minute? Am să îți spun ceva și nu cred că aș putea să o fac prin mesaje.

— Desigur, în 30 de minute este ok?”

Întipărit i-a rămas în memorie și ceea ce a urmat. Când el, cu vocea stinsă și tremurând de groază și de frică, se pregătea să rostescă primul „Te iubesc” din viața lui.

„— Ana, nu știu dacă ți-ai dat seama că în ultimul timp noi ne-am apropiat foarte mult. Nu știu dacă ți-ai pus întrebarea „de ce?”, nu știu cum ai văzut tu lucrurile în ultima vreme și, de fapt, am senzația că nu știu nimic, am senzația că îmi vine să urlu, simt că mor atunci când nu văd ochii tăi, simt că mă pierd atunci când nu îți aud vocea, mă simt ca și cum aș fi la un capăt de drum peste care nu pot trece, am senzația că nimic din ceea ce există în jurul nostru nu mai are sens dacă nu ești lângă mine. Taci? Spune-mi ceva.

— Ammm... Nu știu să ma exprim... De fapt, cred că mi-e frică să spun ceva.

— Nu trebuie să spui nimic. Lasă-mă pe mine. Voi vorbi eu și pentru tine. Pentru mine este suficient că ești aici lângă mine.

— Te sună Dany. Eu... Mi-e prea frică să vorbesc.

Trrrrr, trrrrr! Vibrează telefonul.

— Hei, frate!

— Salutare, Dana!

— Ana mi-a scris acum! YUHUUU! Doamne, ce bine vă stă împreună!

— Împreună? Stai! Ce spui acolo?

— Da, ea mi-a scris, crede că sunteți împreună. Nu știe cum să îți spună și îi e prea frică ca să verbalizeze asta.

— Frică? De ce? Când oare i-am dorit eu răul?

— Frate, nu e vorba de asta... Dar dacă vreodată îi vei face rău, voi veni după tine și îți voi scoate ochii cu un creion și te voi pune să ți-i mănânci.

— Poți să o faci de acum, probabil nu aș simți nimic, niciodată nu am crezut că poae fi atât de dureros să iubești pe cineva.

— Stai, o adaug și pe Crina.

— Heiiii, lumeee! Ce-mi aud urechile?

— Bună, Crina!

— Măăă, să vă țină!!! Știi că noi ținem la voi foarte mult, dar dacă îi vei face rău Anei, după îți termina de mâncat ochii, voi... te voi... nu știu acum doar voi găsi o modalitate să te fac să suferi.

— Frate, spuse Dana, sun-o pe Ana! Face ca toți dracii, nu știe ce se întâmplă. Și se pare că îți simte lipsa, frate! Ea crede că sunteți împreună. Sun-o, frate!

— O sun acum! Dar nu mi-a răspuns nimic.

— Nici nu e nevoie. Ne-a spus nouă. Sun-o și o să îți spună și ție!”

Treptat, imaginile deveneau tot mai palide. Cu un zâmbet trist, Mihai mai aruncă o privire pe ecranul telefonului. Deja trecuseră aproape 12 ore de când nu răspunsese mesajului său. Oare ce s-o fi întâmplat? Era bine? Era tristă? Se simțea rău, poate? Ce-o fi cu ea? Niciodată nu se mai întâmplase asta. Era atât de empatică și promptă încât, de multe ori, scriau amândoi aceleași lucruri în același timp. Treptat, ochii lui, își continuă goana nebună prin cărți, pe pereți, prin funzele copacilor, la norii care păreau că se fugăresc pe cerul negru al nopții și, ușor-ușor, imagini noi prinseră contur în fața ochilor lui: băiatul blond și fata brună ce se plimbau agale pe aleile unui parc oarecare.

Și râsul cristalin îi răsună în urechi, de parcă Ana ar fi fost acolo lângă el și parcă simțea freamătul mâinii ei micuțe atunci când alergau ținându-se de mână, și vocea ei de copil alintat, care îi atrăgea atenția atunci când el nu era prezent cu totul lângă ea. Și ca într-un carusel, imagini ale locurilor unde se întâlneau, și parcă simțea tremuratul motoarelor de karting și vântul turbat în păr, atunci când goneau ca nebunii pe pistă, fericiți ca și când toată lumea era a lor. Și parcă simțea foșnetul valurilor izbindu-se de marginea corăbiei, atunci când, ținându-se de mână, admirau albastrul nesfârșit al Mării Mediterane, și gălăgia și freamătul tuturor locurilor prin care fuseseră vreodată.

Și totuși, încă niciun răspuns. Brusc, alarma de notificare, îl scoase din reverie, își aruncă ochii și patru cuvinte îl arseră ca și cum cineva l-ar fi atins cu un fier roșu: „Hai să ne despărțim!”

BOOOOM! Ca o lovitură din neant, neprevăzută, neimaginată. Inițial, creierul refuză să creadă. Degetele tremurând deschiseră aplicația totuși. Și ochii încețoșați citiră cuvintele venite de nicăieri. Secunde treceau de parcă erau ore și minutele erau zile, iar telefonul atârna greu în mână ca o cărămidă.

Cumva, încordându-și parcă toți mușchii până când simți că tot corpul înepu să îl doară, tastă simplu: „De ce? De ce? Cred că merit o explicație.” Răspunsul nu s-a lăsat așteptat: „Meriți, dar eu fiind eu nu îți voi da niciuna.”

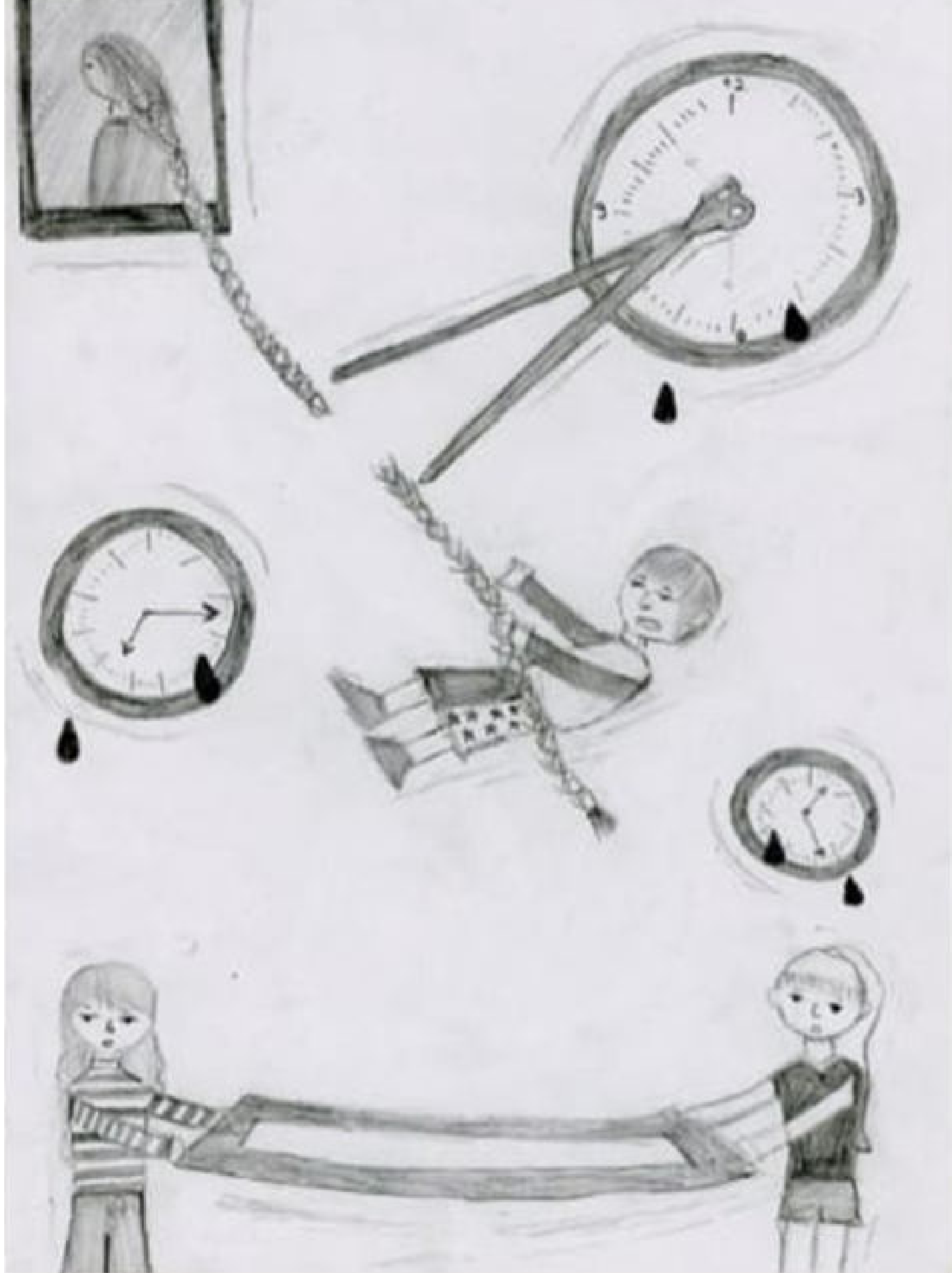
Secunde se făceau minute, minutele se făceau ore, iar el, în același loc, cu telefonul în mână, întreba în gol „de ce?... de ce?”.

Și nopți și zile se-nșirară, iar el avea aceeași întrebare în gând. Când, deodată, telefonul începu să îi sune. Erau Dana și Crina:

- „— Frateeee, îmi pare atât de răăăuuuu!! Nu fii trist frate! Nu merita așa ceva. Crina, zi și tu ceva!
- Da frate, ridică-te! uită! fă ceva! nu sta așa!
- Știu, dar este așa de greu de făcut, mai ales când nu înțelegi de ce. Știi bine că am fost întotdeauna lângă ea, pentru ea, că m-am purtat cu ea așa cum aș fi vrut să se poarte cineva cu mine.
- Știm frate, uit-o! Poate că nu te merita. Știi că ți-am mai zis, de multe ori, dar tu <<NU și NU, eu o știu mai bine decât voi.>>”

Gândul i se întunecase, iar zâmbetul îi pierise de mult, așadar nu putea nimeni să observe că Dana și Crina reușeau să îl liniștească măcar puțin. Deși, cu timpul, fața sa învăță să zâmbească, iar el mușcându-și buzele până la sânge vorbea în gol cu cei din jurul lui, dar mintea lui nu reuși niciodată să se liniștească, clocotind ca un vulcan sub presiune și căutând mereu și iar și iar răspunsul la întrebarea întipărită în creier: „de ce?...”

Și iar secunde se transformară în zile, iar el tot nemișcat, cu ochii bâjbâind în colțuri de tavane se întreba: de ce?... de ce?...

ilustrație de linca Tamescu

Sfântul Andrei, Apostolul românilor

Patricia Plața 8C

Cel mai tânăr și cel dintâi chemat dintre discipolii Mântuitorului Hristos, Sf. Andrei, este cel care, după cum bine știm cu toții, a adus în spațiul românesc, pentru prima dată, credința creștină. Acesta este o figură importantă în lumea religioasă, fiind venerat de către multe persoane iar numele său fiind purtat de mulți creștini. El este sărbătorit pe data de 30 noiembrie, zi de sărbătoare legală în România.

Cel mai tânăr și cel dintâi chemat dintre discipolii Mântuitorului Hristos, Sf. Andrei, este cel care, după cum bine știm cu toții, a adus în spațiul românesc, pentru prima dată, credința creștină. Acesta este o figură importantă în lumea religioasă, fiind venerat de către multe persoane iar numele său fiind purtat de mulți creștini. El este sărbătorit pe data de 30 noiembrie, zi de sărbătoare legală în România.

Vă propun, așadar, să descoperim împreună viața acestui sfânt și modul în care acesta a fost cinstit peste ani. Andrei s-a născut în cetatea Bethsaida, pe lângă Marea Galileii, fiind fiul lui Iona și fratele Sf. Ap. Petru. Numele locului său de origine înseamnă "țara vânătorilor", denumire foarte potrivită fiindcă cei doi frați au fost aleși, ulterior, de către Mesia, să fie "vânători de oameni", încreștinători. Nefiind atras de viața de familie, ci dorind să acumuleze cunoștințe și să devină înțelept, acesta ajunge ucenicul Sf. Prooroc Ioan, Botezătorul Domnului. Înțelegând harul acestuia, Sf. Andrei îl urmează, iar atunci când Ioan îl recunoaște pe Iisus ca fiind "mielul Lui Dumnezeu, Cel Care ridică păcatele lumii", acesta îi împărtășește și fratelui său faptul că îl afluase pe adevăratul Hristos, cel despre care vorbiseră proorocii.

CHEMAREA LUI ANDREI LA APOSTOLAT

Întemnițat de regele Irod, Ioan îi trimite pe cei doi frați să afle dacă Isus este, într-adevăr, fiul Domnului pe Pământ. Atotștiutorul le răspunde ambiguu, cunoscând faptul că, în inima sa, Proorocul Ioan îl recunoscuse.

Pe lacul Ghenizaret, unde Petru și Andrei pescuiau, Mântuitorul îi cheamă să îl urmeze, promițându-le că îi va face pescari de oameni. Fiind primul care îi este întru totul devotat lui Hristos, acesta este martor la miracolele săvârșite de către Domnul și observă că ele sunt realizate nu prin rugăciune, precum cele îndeplinite de către proorocii, ci cu stăpânire, convingându-se astfel de natura Sa divină. Din loialitate și entuziasm, Andrei dorește să moară pentru numele Lui Hristos.

După Învierea Sa, Iisus le încredințează apostolilor Săi sarcina de a propovădui învățătura lăsată de El. Astfel, prin tragere la sorti, lui Andrei îi revine teritoriul Bitiniei, între Dunăre și Marea Neagră, în care trebuie să răspândească religia creștină. Astfel, fără teamă și încredințat în puterea lui Hristos, acesta își alege câțiva ucenici și pornește spre a le împărtăși oamenilor cunoștințele lăuate de Domnul.

Sfântul Apostol a povățuit multe popoare, a hirotonit preoți și a îndeplinit minuni, convertind mulți oameni de la credința politeistă grecească la creștinism, trecând, cu credință, peste orice obstacol întâlnit în cale.

În cetatea Sinopi venise, înaintea lui Andrei, apostolul Matia, care fusese întemnițat. La sosirea sa, Sf Andrei a zdrobit, prin rugăciune, lanțurile în care Matia era legat. Această minune nu a fost văzută cu ochi buni de locuitorii orașului, care l-au lovit și l-au abandonat în stare de inconștiență, socotindu-l mort. Iisus, văzând acestea, i S-a arătat discipolului său și, cu puterea Sa dumnezeiască i-a vindecat rănila și i-a insuflat, încă o dată, credință.

Aici, Andrei a săvârșit o mulțime de alte minuni precum învierea unui copil decedat, convingând-i pe sinopeni să se boteze și să devină creștini. Acum, în acele locuri s-au păstrat scaunele de pe care propovăduiau credința Sfinții Apostoli Andrei și Petru și o icoana a celui dintâi. Apostolul a mai întors la credința în Hristos și poporul Rusiei, ajungând până în sudul acestui teritoriu.

Fiindcă vindecase, prin puterea lui Hristos, o mulțime de bolnavi, lui Andrei i se oferea plata în bani, pe care el nu o accepta, ci o dăruia celor nevoiași. Acesta o tămăduise și pe Maximilia, soția antipatului roman Egheat, și pe fratele acestuia, Stratoclis.

Cei doi s-au botezat, ceea ce a stârnit mânia antipatului, care prețuia credința politeistă. Astfel, acesta, considerând că-i va pricinui o mare suferință, i-a plănuit moartea pe cruce, fapt care de fapt l-a bucurat pe apostol, fiindcă se simțea părtaș la patimile Mântuitorului.

Potrivit tradiției, Sfântul Apostol Andrei a simțit că este nedemn să fie răstignit la fel ca Domnul Dumnezeu său, astfel încât el a implorat să i se facă o cruce de forma diferită. Crucea Sfântului Andrei este un simbol al umilinței, al pătimirii și al martiriului.

Sfântul Andrei a avut un sfârșit de mucenic, fiind răstignit în orașul Patras, lângă Corint, în provincia Ahaia a imperiului roman, pe o cruce în formă de X căreia i s-a spus "Crucea Sfântului Andrei".

În continuare, vă propun o cronologie a modului în care acest sfânt a fost venerat.

Anul 350: Împăratul Constantin al II-lea duce moaștele Sf Andrei la Constantinopol, în Biserica Apostolilor.

Anul 850: Împăratul bizantin Vasile I Macedoneanul înapoiază capul Sf Andrei locuitorilor din Patras.

Anul 1208: Relicvele ajung la Amalfi, în domul San Andrea.

Anul 1462: Acestea sunt transportate la Roma și depozitate în Catedrala San Pietro

Anul 1964: Capul Sf Andrei este înapoiat bisericii din Patras

În România, în Dobrogea, se găsește Peștera Sf Andrei fiindcă teritoriul Scythiei Minor este unul dintre cele în care acesta și-a desfășurat misiunea.

Apostolul este patron al României, dar și al Scoției, pe al cărei steag ii este reprezentată crucea, al Spaniei, al Siciliei, al Greciei și al Rusiei. Totodată, este considerat ocrotitorul mai multor orașe: Napoli, Ravenna, Brescia, Amalfi, Mantua, Bordeaux, Brugge și, bineînțeles, Patras.

Lacrimi divine

Patricia Plața 8C

În adâncul oceanului, când un grăunte de nisip pătrunde în corpul unei stridii, este perceput ca un corp străin și organismul ei începe să se apere producând sifid. Ca rezultat, după un timp se produce un miracol în corpul stridiei numit PERLĂ.

Se spune, printre entuziaștii minunilor egiptului antic, că *oamenii se tem de timp, iar timpul se teme de piramide*. Dacă ești, însă, un pasionat al modei și al accesoriilor, sunt de părere că ai fi de acord cu faptul că *oamenii se tem de timp, iar timpul, de perle*.

Singura bijuterie ce nu își are originea în pământ, perla este cea care a înnobilit întotdeauna întruchiparea frumuseții și a purității, din Grecia antică până în prezent. Aceasta a fost asociată, la început, cu Afrodita, zeița frumuseții și a iubirii, în unul dintre templele sale fiind descoperită o astfel de piatră cu dimensiunea de 14 mm, ce este păstrată, în prezent, la British Museum.

Mai mult, Venus însăși este asemănată, în legende, cu o perlă, fiind născută, precum acestea, din spuma mării, idee ce a inspirat faimosul tablou al lui Botticelli, care a devenit simbolul celebrelor Galerii Uffizi din Florența.

Se spune, totodată, că legendara regină Cleopatra a Egiptului antic avea, drept bijuterii preferate, o pereche de cercei cu perle. Una dintre acestea urma să fie, conform scrierilor lui Plinius, dizolvată în vin și înghițită în cadrul unui pariu cu împăratul roman Marc Antoniu, iar celalaltă, înjumătățită și oferită, sub forma unei noi perechi de cercei, drept ofrandă statuii zeitei frumuseții din Panteon.

Se poate observa, astfel, faptul că fructul lacrimilor mării reprezenta, în trecut, frumusețea și puritatea la nivel absolut, fiind o Afrodita între pietrele prețioase.

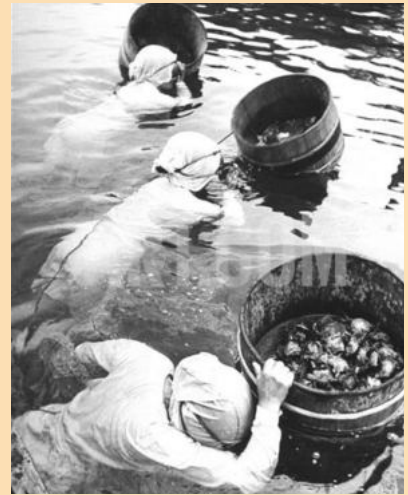

Deși în Evul Mediu bijuteriile nu s-au bucurat de o mare popularitate, perla și-a făcut, în continuare, simțită prezența, de astă dată sub forma de medicament, fiind considerată un leac împotriva bolilor oftalmologice sau a palpitațiilor. Ulterior, în vremea renașterii și apoi, acest simbol al frumuseții a cunoscut o nouă eră de popularitate, la curțile regale, unde era văzută drept bijuteria specifică exclusiv monarhilor. Regele Henric al VIII-lea și fiica sa, Elisabeta I a Marii Britanii au fost, de asemenea, cucerți de miraculoasă frumusețe a acestei podoabe, aceasta din urmă a fost renumită posesoare a unei rochii cu peste 3000 de perle. iar pe ultimul drum a ales această bijuterie să o va însoțească pe ultimul drum.

În Europa epocii moderne, perla continuă să reprezinte simbolul purității și al inocenței, ceea ce-i oferă popularitate în rândul darurilor de nuntă, iar, ulterior, drept accesoriu la ținuta de mireasă. Devenind accesibile clasei de mijloc, aceste pietre sunt o piesă de rezistență a curentului Art Nouveau.

Potrivit estimărilor, s-a dovedit că o perla se găsește în 10 mii de scoici deschise. Datorită pescuitului activ, coloniile de moluște au fost pur și simplu exterminate. În 1952, a fost emisă o interdicție privind extracția perlelor salbatice. Acum, această interdicție este în vigoare în toate țările lumii.

În perioada antebelică, japonezul Kokichi Mikimoto a patentat procesul de obținere a perlelor de cultură, care a diminuat mult costul acestor bijuterii.

Femeia modernă a epocii jazz aprecia, totodată, perla, bijuteria ce căpătase semnificația eleganței absolute, purtată deseori sub forma șiragurilor lungi. Un rol important în atingerea acestui succes, în lumea modei, al accesoriului l-a jucat Coco Chanel. Artista este cunoscută, printre altele, pentru îndrăznețele șiraguri de perle cu care este surprinsă în fotografii.

Casa Regală britanică nu a renunțat, însă, la acest element decorativ stilat, perlele fiind o componentă importantă a stilului reginei Elisabeta a II-a, acceptat în unanimitate drept deosebit de elegant. Se spune ca aceasta a purtat pe ultimul drum colierul cu trei șiruri de perle primit în dar de la tatăl său, regele George al VI-lea

În concluzie, miracolul mării a fost, este și va fi un simbol al adevăratei eleganțe și feminității, iar dacă aveți dubii în legătură cu accesoriizarea unei ținute, un clasic colier de perle este soluția garantată!

Legende despre perle

Conform tradiției polineziene, zeul Lono a coborât pe un curcubeu pentru a ajunge la o prințesă, aducându-i perle negre ca dar. Acestea, cu frumoasa lor irizare, erau impregnate de culorile curcubeului.

De asemenea, în mod traditional, chinezii adoră perlele aurii, considerând că aduc prosperitate și noroc. Lucrările de artă chinezești descriu adesea dragoni care țin astfel de nestemate în gură sau în gheare.

Un vechi mit chinezesc spune, de altfel, că perlele au căzut din cer atunci când dragonii s-au luptat printre nori. Un altul afirmă că acestea au apărut ca picături de ploaie, fiind înghițite de stridii.

Într-o poveste antică, un băiat a găsit o perlă miraculoasă. După ce a plasat-o într-un borcan cu doar puțin orez, a realizat că, a doua zi, recipientul devenise plin. După ce vecinii săi au descoperit acest lucru, au încercat să-i fure nestemata, iar băiatul a înghițit perla pentru a o proteja. Drept urmare, a devenit un dragon.

Papa bun!

Clara Hertzog 8B

Pregătirea bucatelor a devenit o artă din care nu ar trebui să lipsească : gustul, savoarea și mult suflet.

Începând cu acest număr al revistei vom încerca să vă propunem preparate simple, pe care să le oferiți celor dragi.

Rulouri cu scorțișoară

Scorțișoara este fără niciun dubiu unul dintre condimentele mele preferate în bucătărie, și mai ales când vine vorba de a pregăti ceva dulce, fiindcă iubesc în primul rând aroma preparatelor cu scorțișoară proaspăt scoase din cuptor.

Rulourile cu scorțișoară sunt originare din Suedia. Comparativ cu rulourile comercializate în Statele Unite, cele originare din Suedia nu sunt atât de dulci și grele, și nu sunt servite cu glazură. Scorțișoara a apărut încă din 2000 î.Hr. în Egipt, iar pe 4 Octombrie se sărbătorește Ziua Internațională a Scorțișoarei.

Rulourile cu scorțișoară sunt un desert foarte apreciat în zilele noastre și se asociază foarte bine cu anotimpul toamnă.

Scorțișoara este un condiment folosit de peste 4.000 de ani, de pe vremea Egiptului Antic.

Indienii considerau scorțișoara un leac universal și un afrodisiac, dar și un energizant și fortifiant al sistemului circulator. În tratamentele tradiționale din cultura veche indiană, era deseori folosită pentru tratarea diabetului.

În Evul Mediu, scorțișoara a fost introdusă de către farmaciști în tratamentele împotriva răcelilor și durerilor, dar și ca adjuvant pentru sănătatea inimii. Alte întrebări erau tratamentele împotriva vărsăturilor, infecțiilor, răcelilor, spasmelor musculare, pentru lipsa poftei de mâncare.

Scorțișoara este obținută din partea interioară a unor copaci veșnic verzi, din soiul Cinnamomum. Scoarța este răzuită și apoi este pusă la soare să se usuce, în timp ce se răsucesc și formează acele bețișoare de scorțișoară pe care le găsim în comerț. De asemenea, scorțișoara mai poate fi găsită și sub formă de pudră, obținută prin măcinarea bețișoarelor.

INGREDIENTE

Pentru aluat

- 500 gr făina alba
- 20 gr drojdie proaspătă
- 300 ml lapte cald
- 50 gr zahăr alb
- 50 gr unt la temperatura camerei
- 2 ouă
- ¼ linguriță de sare

Pentru umplutură

- 50 gr unt la temperatura camerei
- 50 gr zahăr alb
- o lingură cu un vârf de scorțișoară

Pentru glazură

- 150 gr cremă de branză
- 50 gr unt la temperatura camerei
- 50 gr zahăr pudră
- o lingură de extract de vanilie
- 30 gr nuci

PREPARARE

1. Într-un bol se pune drojdia și o lingură de zahăr, se amestecă și apoi se toarnă laptele cald. Se lasă să dospească 15 min.
2. Într-un castron se pune făina, sarea, ouăle, untul, zahărul, amestecul de lapte cu drojdie.
3. Aluatul se frământă câteva min. Aluatul este umed și lipicios, dacă după 2-3 min de frământat nu începe să se lege și să se facă elastic, mai puteți adăuga câte puțină făină. Se acoperă castronul și se lasă aluatul la dospit timp de 1-2 h, până când crește.
4. După 30 de min de dospire, mai frământați aluatul. Ridicați câte o margine de aluat, o trageți în sus și o aduceți peste mijloc. Se acoperă castronul din nou și se lasă din nou la dospit până ajunge la volum dublu.
5. Se amestecă bine untul cu zahărul și scorțișoara.
6. Aluatul se răstoarnă pe un blat cu făină și se împarte în două.
7. Fiecare bucată de aluat se întinde cu sucitorul până la o grosime de aprox 0.5 cm.
8. Întindeți jumătate de umplutură pe prima foaie de aluat. Când va fi rulat aluatul, umplutura se va distribui uniform în interiorul ruloului.
9. Se rulează foaia de aluat pe lung și se taie în 12 felii.
10. Așezați rulourile într-o tavă unsă cu unt, la distanța de 2-3 cm unele de altele. Acoperiți tava cu un prosop și lăsați rulourile să mai dospească în jur de 30 min.
11. Preincălziți cuptorul la 180 grade. Băgați prima tavă în cuptor pentru 30 de min. După 15 min deschideți cuptorul și întoarceți tava, pentru ca rulourile să se coacă uniform.
12. Pregătiți glazura. Mixați untul și crema de branză câteva secunde. Adăugați zahărul pudră și extractul de vanilie. Amestecați 1-2 min, până când obțineți o cremă pufoasă și lucioasă.
13. Scoateți tava din cuptor și lăsați-o să se răcească 10 min. Băgați a doua tavă în cuptor.
14. După 10 min, întindeți un strat subțire de glazură peste rulourile calde. Când le serviți, adăugați și restul de cremă și presărați câteva nuci și scorțișoară pe deasupra.

Ce spun astrele? Decembrie 2023

astrolog Sanda Ionescu

Prima parte a lunii decembrie vine cu dorința de ideal și vise mărețe. E nevoie să înțelegem că visul nu ni-l poate lua nimeni. Suntem ceva mai idealști și avem senzația că nu există limite. Suntem activi, în continuă mișcare, având dorință mare de evoluție pe toate planurile. Avem poftă de viață și suntem entuziaști.

În cea de a doua parte a lunii decembrie, odată cu intrarea Soarelui sub semnul Capricornului și formarea Solstițiului de iarnă, revenim cu picioarele pe pământ. Ne dorim obiectivitate, muncă practică și concretă. Ne facem deja planuri pentru anul care urmează. Soarele în Capricorn ne aduce lecția disciplinei.

Din 2 decembrie, Mercur se instalează sub semnul Capricornului, aducând:

- o minte mai organizată și dorința de argumentare informațională
- comunicarea sub acest aspect poate fi mai autoritară, dar și cu atitudine ce cere respect
- e necesar să folosim o comunicare mai matură, studiată pentru a câștiga respectul auditoriului
- acest aspect ne ajută să conștientizăm că informația este cea mai mare putere
- aduce o gândire practică și suntem mai zgârciți în cuvinte
- proiectele pe termen lung au șanse mari să fie puse în practică

În data de 13 decembrie, Mercur Retrogradează sub semnul Capricornului, astfel încât e necesar să reînvățăm lecțiile lui Mercur Retrograd sub acest semn zodiacal, pe care le-am amintit mai sus. Însă din 23 decembrie Mercur se întoarce în mers aparent Retrograd sub semnul Săgetătorului și stă aici până în prima zi a anului 2024.

Sub acest aspect Mercur se simte dat la o parte, fiind Exilat, noi având tendința să dăm vina pe ceva sau pe cineva, în loc să vedem unde greșim noi personal.

Cum ne ajuta această Retrogradare:

- e indicat să învățăm să ne facem înțeleși
- să vorbim doar atunci când este necesar
- să învățăm să ne cizelăm mintea, să o ținem în frâu
- să nu mai exagerăm
- să învățăm să râdem mai mult

Venus se mută și ea în semnul în carea se simte Exilată și anume în Scorpion.

Aici Venus vine cu atașamente relaționale, sociale -interumane și financiare. Fiind Exilată aici, e posibil să uităm de noi și să facem tot posibilul să fim pe plac celor din jur, să cerșim efectiv validarea.

Sub acest aspect suntem mai sensibili, ne exprimăm cu pasiune bolnăvicioasă sau cu sarcasm.

Luna Noua a lunii decembrie se formează pe 13 decembrie , cu apogeul la ora 1:12. Această Lună Nouă în Săgetător ne îndeamnă către emoții ceva mai agitate , suntem mai activi , ne dorim mai multă mișcare și mai multă distracție .

Acest aspect ne ajută să fim mai orientați către scopul nostru și direcția dorită . Luna Nouă susține proiectele noi.

Marele eveniment al lunii decembrie este Solstițiului de iarnă , ce se va forma pe 22 decembrie ,la ora 5:15. Ascendentul Solstițiului este în Scorpion , aducând mesajul transformării. Guvernatorul Ascendentului este Marte care este sub semnul Săgetătorului .

Marte prin aspectul său cu Neptun , ne scoate din starea de confort a viselor și ne pune la muncă. Cu acest aspect vânzătorii de iluzii vor fi desconspirați mai mult în următoarele trei luni.

Vedeta Solstițiului , Soarele face aspecte benefice , ce ne susțin în a acționa benefic spre evoluția noastră practică și spirituală. Suntem susținuți către echilibrul emoțional, voința, dăruire, generozitate, sinceritate, abundență, noblețe, etică, perseverență, discernământ și stabilirea priorităților.

Și ultimul aspect al lunii decembrie ,are loc în data de 27 decembrie când are loc formarea Lunii Pline sub semnul Racului , cu apogeul la ora 2:31.

Luna Plină , în general ne cere atenție mărită, vigilență. Sub acest semn , al Racului, e indicat să învățăm să iertăm , să nu ne agățăm de trecut pentru a crea viitorul ,ci mai degrabă să ne împăcăm cu el . Totodată Luna Plină sub semnul Racului ne susține în maturitatea emoțională, ne îndeamnă să fim acolo unde este nevoie de noi, în sânul familiei.

Luna decembrie este o luna a sărbătorii, a familiei, a bucuriei de viață , iar astrele susțin această perioadă feerică.

CUPRINS

1. Prin ochi de copil.....	pag.3
2. Nu-ți fie frică să vorbești	pag.5
3. Sport sau învățătură?.....	pag.9
4. În lumea cuvintelor.....	pag.10
5. Printre forme.....	pag.11
6. A scrie și a ilustra.....	pag.15
7.Sfântul Andrei.....	pag.21
8. Lacrimi divine.....	pag.25
8. Papa bun!.....	pag.28
9. Ce spun astrele?.....	pag.30

150 în cuvinte (online)
ISSN 2972 – 0435 ISSN–L 2972 – 0435

Editor: Școala Gimnazială Nr.150 ,
București

Str. Eroii Sanitari Nr. 29–31
București , sector 5, România

Tel : +40 214108408

E-mail:

director_scoala_150@yahoo.com

Website: www.scoala150.ro

